

ærede Ordfører; men i det hele forstaaer jeg, at den ærede Ordfører gør det formelle og ikke just det reelle Hensyn gældende over for disse Forslag. Naturligvis vilde det være haabløst for mig, hvor god en Grund jeg end mener at staa paa, om jeg vilde fastholde disse Forslag over for den Modstand, de have mødt. Jeg tager dem derfor tilbage, idet jeg dog takker for Begrundelsen, der fremkom fra den højt-ærede Ministers Side, medens jeg stadig venter paa den ærede Ordførers Begrundelse, som jeg nok synes, man kunde trænge til.

Formanden (Sofus Høgsbro): De af Folketingsmanden for Præstø Amts 1ste Valgkreds (Svend Høgsbro) stillede Ændringsforslag (se foran) ere tagne tilbage. Hvis ingen optager dem, betragter jeg dem som bortfaldne. (Ophold). De ere saaledes bortfaldne.

Borgbjerg: Maa jeg til det ærede Medlem for Fredensborg (J. Hage) bemærke, at det ærede Medlem tager fuldstændig fejl. Der staaer i Landstingets Forslag om Statstilskud til Kommunerne samt om Ændringer i de kommunale Skattebestemmelser i § 4, at hvor en Kommunes Bestyrelse maatte ønske fremtidig at ligne den personlige Skat til Kommunerne efter Reglerne i Lov om Stats-Indkomstskat, kan saadant gyldig fastsættes af Kommunens Bestyrelse o. s. v. Her er det altsaa forudsat, at de ny kommunale Skatteregler skulde være overensstemmende med Statens Indkomstskatteregler, altsaa uden den stigende Skala. Nu kan man jo sige, at Kommunerne ikke behøve at omforme deres Skattevedtægter, men de fristes i hvert Fald i høj Grad til at gøre det, thi de opnaa jo derved visse Fordele. De faa kun een Skatteligning, hvorimod de, hvis de beholde den gamle Formue- og Lejlighedsskat, faa to. Dertil kommer, at hvis de lade være, træder § 8 i Kraft, og den gaar ud paa følgende: „I de Kommuner, hvor Ligning efter Formue og Lejlighed bibeholdes, skal denne Skat lignedes ved Skøn over den paagældendes hele økonomiske Stilling, men Skønnet skal være grundet paa saadanne bestemte Regler, at der kan gøres Rede for, hvorledes Skatteansættelsen er fremkommen. De nærmere Regler for Udførelsen af Ligningen fastsættes ved Vedtægter, der for Landkommunernes Vedkommende fastsættes af Amdsraadet, efter at Sogneraadene Betænkning

er indhentet, og for Købstædernes og Handelspladsernes Vedkommende af Kommunalbestyrelserne med Indenrigsministerens Billigelse.“ Altsaa, denne Myndighed, som denne Fastsættelse af de ny kommunale Skatteregler lægges ind under, er paa Landet Amdsraadene og for Byerne Indenrigsministeren. Men dette er dog to udemokratiske Institutioner. Indenrigsministeren er det i ethvert Tilfælde, saa længe vi have et Højregimente, og Amdsraadene ville være det, saa længe vi have den nuværende Valgmaade til Amdsraadene. Jeg skal vilig indrømme, at Sogneraadene heller ikke ere for demokratisk sammensatte efter den nuværende Valgmaade, men Amdsraadene ere dog langt mere reaktionære. Man kan da forstaa, at naar det lægges i Amdsraadenes Hænder, vil det være overordentlig vanskeligt for Kommunerne at indføre en stigende Skala eller beholde den, de have. § 4 paabyder, at naar de ville forandre deres Vedtægt, kunne de ikke længere beholde den nuværende Skala. Hvis de ville det, bliver den endelige Afgørelse lagt i to reaktionære Myndigheders Haand, enten Amdsraadets eller Indenrigsministerens. Jeg maa derfor bestemt fastholde, at hvad Landstinget har tilsigtet med disse Paragraffer, 4 og 8, er, at man skal se at komme bort fra den stigende Skala, saaledes som den faktisk allerede findes de fleste Steder baade i Land- og Købstadkommuner, og saaledes som det mere og mere bliver almindeligt. Hvad Interesse skulde Landstinget ellers i øvrigt have deri? Det er jo kun Kapitalistinteresser, der her ere fremme. De frygte for, at denne stigende Skala, som faktisk bliver mere og mere gennemført paa Landet og i Købstæderne, skal blive dem for ubehagelig, og saa sige de: Vi gaa ikke ind paa en Indkomstskat til Staten, uden at vi komme bort fra Kommuneskattens stigende Skala. Jeg maa derfor over for det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 2den Valgkreds fastholde Berettigelsen af min Paa-stand.

J. Hage: Jeg skal indrømme det ærede Medlem (Borgbjerg), at jeg ikke nærmest har tænkt paa § 4, men paa § 8. § 4 henstiller det blot som en Tilladelse til Sogneraadene, og den Paragraf tillægger jeg ikke nogen synderlig Vægt. Den maa gerne gaa helt ud, men hvad der er Knudepunktet her, er § 8. Der gaar nu det ærede Medlem ganske ugenert ud fra, at det er Amdsraadene og Indenrigsministeren